

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph. D., ve věci žalobce **P. N.**, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem v Kolíně, Legerova 148, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě - Moravské Ostravě, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.6.2016 č. j. MSK 6640/2016, ve věci záznamu bodů v registru řidičů,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 30.6.2016 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3.6.2016 č. j. MSK 6640/2016 (dále jen napadené rozhodnutí), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 26.11.2015 č.j. SMO/424057/15/DSČ/Šče-BS, kterým byly zamítnuty jako nedůvodné námitky žalobce proti záznamu bodů do registru řidičů a provedené záznamy byly potvrzeny.

V podané žalobě žalobce uvedl, že žalovaný porušil zásadu právní jistoty, neboť rozhodl jinak, než správní orgány v jiných řízeních. Při rozhodování vyšel

z podkladů, které nebyly způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Vycházel pouze z oznámení o přestupku, což nemůže být dostatečným důkazem, neboť musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím. Rozhodnutí v předmětných blokových řízeních nesplňují individualizaci skutku, neboť jsou zde použity nedovolené zkratky, přičemž u rozhodnutí za překročení nejvyšší povolené rychlosti přestupkové jednání nevyplyvá z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, v případě rozhodnutí o porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není dostatečným popisem přestupku formát „telefonování za jízdy aj.“; z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a kde, aby bylo zřejmé, že se přestupek stal na pozemní komunikaci či mimo ni, údaje v rozhodnutí musí být čitelné, srozumitelné a přehledné; dále se žalovaný nezabýval tím, zda je uvedena právní kvalifikace jak u přestupků samotných, tak i u povinností stanovených zákonem.

Žalobce konkrétně zpochybnil pokutový blok ze dne 3.7.2015, kde je podle něj uvedena vadná právní kvalifikace, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné místo spáchání přestupkového jednání, je zde užito zkratkovitého vyjádření formátem „telefonování“ a není zde přezkoumatelným způsobem uvedena právní kvalifikace.

K pokutovému bloku ze dne 6.3.2015 žalobce namítal vadnou právní kvalifikaci, pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal a nespecifikování místa spáchání přestupkového jednání.

Žalobce dále zpochybnil pokutový blok ze dne 3.3.2014, kde je podle něj uvedena vadná právní kvalifikace, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné místo spáchání přestupkového jednání, je zde užito zkratkovitého vyjádření formátem „přednost“ a není přezkoumatelným způsobem uvedena právní kvalifikace.

K pokutovému bloku ze dne 16.1.2014 žalobce rovněž uvedl, že tento obsahuje vadnou právní kvalifikaci, vyvstává z něj pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal a nespecifikování místa spáchání přestupkového jednání.

Závěrem žalobce zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Žalovaný považuje veškeré námitky žalobce za nedůvodné, šablonovité a opakující se bez ohledu na skutečný obsah spisu. Žalobce vychází ze skutečností, které ze spisu nevyplynou a poukazuje na vady podkladových rozhodnutí, kterými tato rozhodnutí vůbec netrpí. Všechna rozhodnutí o přestupcích žalobce jsou dostatečně určitá, neboť odpovídají popisu skutku, který je určitý a srozumitelný.

Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění byly žalobci doručeny dne 25.7.2015. Žalobce proti oznámení podal námitky. Magistrát města Ostravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) v řízení o námitkách postupně vyžádal od Policie ČR kopie pokutových bloků včetně v žalobě namítaných pokutových bloků, konkrétně pokutové bloky série FC/2013 č. C0442764 ze dne 6.3.2015, série FC/2013 č. C0443845 ze dne 3.3.2014, série FD/2013 č. D0645383 z 16.1.2014, série FD/2013 č. 0651499 z 3.7.2015. Správní orgán I. stupně o námitkách rozhodl dne 26.11.2015 pod č.j. SMO/424057/15/DSČ/Šče-BS tak, že námitky žalobce jako bezdůvodné zamítl a všechny provedené záznamy ke dni 28.7.2015 potvrdil, když všechny napadené záznamy o bodech prověřil a neshledal přitom žádné nesrovnalosti. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 7.1.2016, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

K jednotlivým žalobním bodům krajský soud učinil následující závěry:

Žalobce v žalobě tvrdil, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť žalovaný a správní orgán I. stupně vycházeli pouze z oznámení Policie ČR o spáchání přestupků a nikoliv z předmětných rozhodnutí, kterými jsou v daném případě pokutové bloky. Tato námitka žalobce není důvodná, neboť jak z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak z napadeného rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že správní orgán I. stupně si právě k této námitce žalobce vyžádal předmětné pokutové bloky a nevycházel tak pouze z příslušného oznámení o spáchání přestupku. Žaloba tak v tomto bodě důvodná není.

Nedůvodná je rovněž námitka žalobce, že žalovaný ani správní orgán I. stupně neposuzovali podkladová rozhodnutí z hlediska dostatečné individualizace skutku. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval tím, zda z předmětných pokutových bloků vyplývá, že se přestupku dopustil žalobce, zda je popis skutku dostatečně určitý (a to s ohledem na vznesené výtky žalobce, týkající se užitých zkratk) a také kdy a kde se žalobce přestupku dopustil, a dospěl k závěru, že v tomto směru pokutové bloky všechny náležitosti správního rozhodnutí mají a jsou tedy dostatečně určité. Krajský soud se plně ztotožňuje se závěry žalovaného.

Vymezením přestupku na pokutovém bloku vydaném v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, se zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) opakovaně, zejména v rozsudku citovaném žalobcem i žalovaným ze dne 28.8.2014 č. j. 4 As 127/2014-39, s tím, že v řízení o námitkách proti záznamu dvanácti bodů jsou formální a obsahové nedostatky pokutových bloků relevantními námitkami pouze do té míry, dokud jsou schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam, což je nutné posuzovat v každém konkrétním případě. Žalobcem vznesené námitky tomuto testu však neodpovídají a žalovaný se s nimi v tomto ohledu jednoznačně vypořádal.

Na blocích, jejichž neurčitost žalobce namítá, je vytýkané jednání popsáno konkrétně takto:

- v pokutovém bloku ze dne 3.7.2015 série FD/2013 č. D0651499 je v kolonce „doba, místo a popis přestupkového jednání“ uveden text „3.7.2015, 09:55 hodin, Orlová, ulice Ostravská, křižovatka s řízeným provozem § 7/1c, zák.č. 361/2000 Sb.,držení

hovorového zařízení za jízdy, Mercedes, 8T0 3428, v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ text „125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“,

- v pokutovém bloku ze dne 6.3.2015 série FC/2013 č. C0442764 je v kolonce „přestupkové jednání – doba, místo a popis“ text „Dne 6.3.2015 v 15:27 hod. Petřvald, ul. Ostravská u BČS směr Ostrava, překročení rychlosti v obci 50/86/83, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., X, v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ text „125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“,

- v pokutovém bloku ze dne 3.3.2014 série FC/2013 č. C0443845 je uvedeno v kolonce „přestupkové jednání – doba, místo a popis“ text „10:00, 3.3.2014, Petřvald, křiž. Nejedlého x Gen. Svobody, § 22 odst. 2 z.č. 361/2000 Sb. – nedání přednosti zprava, rz: X“, v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ uvedeno „125c/1f8 zákona č. 361/2000 Sb.“,

- v pokutovém bloku ze dne 16.1.2014 série FD/2013 č. D0645383 je v kolonce „doba, místo a popis přestupkového jednání“ uveden text „16.1.2014, 12:59 hodin, Petrovice u Karviné, silnice III/4689, u pohostinství Jakub, § 18/4, zák.č. 361/2000 Sb., překročení rychlosti v obci 50/67/64, Mercedes, X“, v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ text „125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“

Z pokutového bloku ze dne 3.7.2015 tak jasně vyplývá, že zkratka „telefonování“ nebyla na předmětném pokutovém bloku použita, naopak, jednání bylo popsáno slovy „držení hovorového zařízení za jízdy“, což v kombinaci s odkazem ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, ze kterého vyplývá řidiči zákaz při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, krajský soud shodně s žalovaným považuje za dostatečně srozumitelný a nezaměnitelný popis skutku; v této části tak žaloba není důvodná.

Z bloků ze dne 6.3.2015 a 16.1.2014 pak jasně vyplývá, že žalobce se vytýkaného jednání, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h v obci, dopustil a také jakým způsobem a kdy a kde se tak stalo. Popis porušené povinnosti je v obou případech explicitně vyjádřen a je rovněž vyjádřena právní kvalifikace, tedy je uveden odkaz na příslušné zákonné ustanovení, který je dostatečně určitý a srozumitelný; zkratka „§ 18/4“ je podle názoru soudu dostatečně vypovídající a určující odkaz na ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, zkratka „§ 125c/1f4“ určuje ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu a zkratka „§7/1c“ určuje ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Co se týká užití zkratk „50/86/83“ a „50/67/64“, vyplývá z nich překročení nejvyšší povolené rychlosti v daném místě, která činí ve všech třech případech 50 km/h (první číselný údaj) jízdou o rychlosti naměřené 86 km/h a 67 km/h (druhý číselný údaj), která je po odečtu odchylky tolerance měření stanovena na 83 km/h a 64 km/h (třetí číselný údaj). Matematickým výpočtem dospěl správní orgán k závěru o překročení nejvyšší povolené rychlosti v prvním případě o 23 km/h a v druhém případě o 14 km/h. Použití uvedených zkratk není důvodem pro nedostatečnou srozumitelnost v popisu jednání, jak správně žalovaný dovodil, a žaloba tak v této části důvodná není. Pro úplnost krajský soud poukazuje na rozsudek NSS ze dne 28.8.2014 č. j. 4 As 127/2014-39, body odůvodnění 19-25, v němž se NSS zabýval otázkou určitosti zkratk a jejich srozumitelností v návaznosti na příslušnou právní kvalifikaci.

Z bloku ze dne 3.3.2014 je zřejmé, že zkratka „přednost“ nebyla na předmětném pokutovém bloku použita, naopak, jednání bylo popsáno slovy „nedání přednosti zprava“, což v kombinaci s odkazem ustanovení § 22 odst. 2 zákona o silničním provozu, ze kterého vyplývá řidiči povinnost dát přednost v jízdě vozidlům nebo jezdcům na zvířatech přijíždějících zprava nebo organizované skupině chodců nebo průvodcům hnaných zvířat se zvířaty přicházejícím zprava, krajský soud shodně s žalovaným považuje za dostatečně srozumitelný a nezaměnitelný popis skutku; ani v této části tak žaloba není důvodná.

Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že všechny pokutové bloky jsou v popisu skutku vyplněny srozumitelně, čitelně a splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil, kdy a kde se tak stalo. Pokutové bloky jsou proto způsobitelným podkladem pro záznam bodů do registru řidičů a žaloba tak není důvodná.

Pro úplnost krajský soud dodává k žalobnímu tvrzení uvedenému na str. 2 žaloby v předposledním odstavci s odkazem na pokutové bloky série HG/2014 číslo bloku G1498901 a série GF/2013 číslo bloku F0832677 vydané v blokových řízeních subjektu odlišnému od žalobce, které měly být blíže nespecifikovaným rozsudkem NSS shledány nedostatečnými k individualizaci skutku, že tento žalobcům příměr považuje na nepřípadný, neboť označené pokutové bloky nevykazují žádné shodné znaky s posuzovanými pokutovými bloky vydanými v blokových řízeních žalobci, a proto nelze dospět k závěru, že rozhodnutí žalovaného je v rozporu s ustálenou judikaturou ve shodných věcech.

Vzhledem k tomu, že žaloba není důvodná, krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).

V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu soudního spisu žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 16. srpna 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu